

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia est [con]sideratio t[em]p[or]alis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Venerādē iſtitutōis Fo. LXXXIII

duo dena. Se tener in manō: se cibar ipē
cib. Et aut ex hac sumptuōe nō fuerit au-
gmetata grā chī: inde tū hūt qndā spūa
lem delectationē actualē ex noua institu-
tionē hui⁹ sacri. Nā vt dī Sapiēs. Dēli-
derū si p̄pleat delectat aliam. Ip̄e aut dī
cebat (Luc. xxi.) Dēlēderio desiderauit h̄
pascā māducare vobis cū r̄. Qd̄ exponēs
Eusebi⁹ de nouo mysterio hui⁹ noui sa-
cramēti. ¶ Sed o qrit: Utz iude p̄ditorū
dederit corp⁹ suū: R̄nlio. Sicut dī Tho-
mas vbi s. Hilari⁹ sup. Dati⁹, posuit q̄
chīs iude corp⁹ suū nō dedit: z hoc quen-
ens fuit p̄siderata malitia Jude. Sed q̄
chīs nobis esse debuit exemplū iusticie n̄
quenibat et magisterio vt iudam pec⁹
catorē occulitū sine accusatiōe et euidēti p-
batione ab alioz cōtōne separat: ne p̄ hoc
daret exemplū platis ecclie silia faciēti z
Inde iudas exasperat̄ lumeret occastionez
peccati. Et idō dōm est q̄ iudas cīalit⁹
corp⁹ z sanguinē dñi suscepit: vt dī Dion.
lib. ecclastice bierar. z Aug⁹. sup. Joānē
Hec Tho. Scđ aut Alex. in. iij. par. sū.
In trac. de eucharistia: hoc factu est a dōo
tripli rōne. ¶ Primo rōne diuine sapie:
vt sic dēs iſtruere inimic⁹ bñfacer. Dat
thei. v. Bñfacite his q̄ oderū vos: Pie-
tere a p̄ hoc instruere dispesatores huīus
facti q̄ p̄tōrib⁹ occultis in sili caſu debet
rent hoc faciā ferre. ¶ Scđ autem
misericōde: vt vic⁹ sic ip̄m reuocaret a malo.
Ille em miser ex p̄sideratiōe rāte bonita-
tis z dulcedinis chī q̄ corp⁹ suū ei dedit:
a malo p̄posito debuit. Audacari: z p̄sequi
ter virtute rāti sacri meliorari. Sed miser
ille sibi auxit petīn yndi sibi debuit auxil⁹
se meritū: vt dicit L̄bryk. sup. Datt. qm̄
neg a bñficio neg ab honore neg: a timo-
re factus est potio: sed peior. ¶ Tertio ra-
tione diuine iusticie. q̄ exq̄ tanto bñficio
noluit a p̄cepta malitia cessare: idō iusto
dei iudicio punitus est lapsu grauior⁹ cul-
pes. desperatiōis. Juxta illud Apoc. vle.
Qui in sordid⁹ est sordeſcar adduc. Ut ei-
dicit glo. qndaz ad Ro. i. Strictissimo dei
iudicio sit vt peccata petis punit⁹. ¶ Ter-
tio qrit Utz chīs dederit tūc disciplulis
suis corp⁹ suū passibile vel impassibile:
R̄nlio. Sicut dī Tho. vbi s. Dāniſetis
sum⁹ est q̄ idē vēp̄ corpus chī erat quod

tūc a disciplulis in p̄pria specie videbaſ z in
specie sacri sumebat. Nō aut erat impassible
sim q̄ in p̄pria spē videbaſ: tūmo paſſib⁹
paratu. Ideo nec ip̄m corp⁹ qd̄ in spē s̄ay
cramēti lumebat impassibile erat. impassible
tū mō erat sub specie sacri: Passio em⁹
req̄rit p̄actū corporis qd̄ patif ad id quod
agit. Corp⁹ aut chītyt est sub sacro nō cō-
paratur ad ea q̄ circūstant mediārib⁹ pro-
prijs dimēſionib⁹ qb̄ cor:pa se tāgunt: sed
mediārib⁹ dimēſionib⁹ panis et vīni: idō
species ille sunt q̄ patunt⁹ z vident⁹: nō aut
ip̄m corp⁹ chī. Hec Tho. Ex his ḡ seq̄
gnūc sum⁹ if a fidelib⁹ in hoc sacro passib⁹
lē: nūc aut glōsum: immortale: z impassible.

Sceda est consideratio

localis: Ubi p̄siderandū est q̄ hoc sacrum
institutū est in hierlm: in monte sion: z in
cenaculo grandi strato: p̄ que fcaſt tres
dispositioes anie recipiēti hoc sacramē-
tu necessarie. ¶ Prima est q̄ debet recipi
in p̄scientia pacificata: q̄ p̄ hierlm significat
tur: quia hierlm visio pacis interpretat. p̄s
In pace factus est loc⁹ eius. ¶ Scđa est
q̄ debet recipi in p̄scia p̄ contemplationem
eleuata: q̄ intelligit p̄ monte sion. sion ino-
terptat speculās sive speculatio. p̄s. Ha-
bitatio eius in sion. Idē. Qm̄ elegit dñs
sion elegit eam in habitacionē sibi. ¶ Ter-
tia est q̄ debet recipi in p̄scia devotio sā-
cra z p̄tib⁹ ornata: q̄ p̄ cenaculū stratu
intelligit. Erat agē illō cenaculū grande
quia p̄scientia recipiēti hoc sacrum debet
esse dilatata p̄ charitatē q̄ est excellētissi-
ma virtutū. Aug⁹ in quodā ser. Habita-
culum cordis nostri euacueſ viciſ: z viri-
tutib⁹ repleat. S̄catat ecclia. Adornashā
lam tuū sion et suscipe regem chīm.

Tertia est consideratio

teporalis. Ubi p̄siderandū q̄ hoc sacrum
quenīeter institutū est in lege euāgelica q̄
est lex amoris z tepte vīcīo p̄ficiō chī
Lui⁹ assignari pot̄ sim doctores triplex p̄
cipua rō. ¶ Prima est ratio corporalis sub/
tractionis. Hāc rōem ponit Eusebi⁹ dī.
Quia corpus assumptū ablaturus erat
ab oclis: illatur⁹ p̄siderib⁹: nē erat vt i die
cene sacřz corp̄z t̄lāguis sui p̄secrarz vt co-

KK 4

De venerabili sacrō. De myst.

leretur iugiter vanysteriū qđ semel offe/
 rebat in preciū. Scđa ē rō legalis ter/
 minationis: qđ em̄ vēt̄ sacrificiū in passio/
 ne terminādu erat. Iđo tūc tgis zueniēs
 erat nqū inchoare z nō aīn: qđ nī erat pue/
 ntes vībia z pīatē simul currere. Beda
 finit̄ is veteris pasce solēnjs qđ in cōme/
 moratōe antiq̄ liberariois de egypto age/
 bant transi ad noui qđ in sūc redēptō/
 nis memoria ecclesia frequētare deside/
 rat: p carne z sanguine agni sue carnis z
 languis sacrī in panis z vīni figura sub/
 stituens sacerdos in eternū factus km̄ or/
 dinē melchisedech. Tertia est rō sp̄a/
 lis instructōis qđ est p̄cipue tripler. Pi/
 ma ē instructō firmōis recordatōis... dñi
 ce passiōis. Iđo em̄ impīte passiōe institu/
 tū est vt magis hoc signo infigeret fidelū
 cordib? p̄xime factā passionē. An̄ passiō/
 nē qđ institutū fuit nō ad celebrandū tūc h̄
 postea vt esset signū rememoratiū passiō/
 nis. Un̄ di. Lu. xij. Hoc facite in meā cō/
 memoratiō. Scđa est instructō am/
 plioris deuotōis: z habēde circa hoc sac/
 ramēntū qđ in ultimō recessu suo dñs di/
 scipulis tradidit. Aug⁹.lib. de rīsiō ad/
 ianuarii. Saluator: vt vēhemētus cōme/
 daret mysteriū h̄uī altitudinē: ultimū h̄
 voluit infigere cordib? z memorie discipu/
 loz a quib? ad passiōē discessurus erat.
 Hec ille. Scđa ḡ p̄cepit dñs filijs israel
 tūc h̄mo agnū pāschalē māducere qđ de/
 cluit eos de captiuitate egyptiaca libera/
 reista ch̄is sacramētū eucharistie tūc p̄i/
 mo instituit qđ voluit nos de diabolica
 p̄tē eripere. Tertia est instructō fer/
 uctōis dilectōis quā sc̄ dñs ad nos ha/
 buit z quā ad eū habere debem⁹. institu/
 tū est em̄ hoc sacramētū in signū euident/
 tiūlū amoris dulcissimi qua dñs habe/
 bat. Ad genus humanū. Ervide bene hūc
 amoī. Nō em̄ solū voluit dare nobis sua
 .i. oīseq̄.i. oīm creaturaz: z suos. i. ange/
 los in adiutoriū: sed etiā seipm dare vo/
 luit. Nō em̄ drentus ee poterat amor ille
 dulcissimus qđ nos diligit nisi seipm daret
 Seipm ḡ dedit i filiū p carnis assumptiō/
 nē. Isa. ix. Fili⁹ dār̄ est nobis. Dedit se
 in sociō p̄formationē. Phil. ii. Habitū
 inueniēt ut hō. Dedit le in magistrū p do/
 cerne p̄dicationē. Iđo. xij. Vos vocatis
 me maḡ r̄ dñe z bñ dicitis suz etenī. De
 dit se in ducē p̄ exēpli operationē. Iđo. xij.
 Exēpli dedit vobis: vt quēadmodū ego
 feci ita z vos faciatis. Dedit se in patrem
 p̄ grē regenerationē. Iđo. j. Quotq̄ aut̄ re
 ceperit ei dedit eis p̄trem filios deiſies
 ri his qđ credit in noī ei?. Dedit se in bo/
 locauitū medullatū z redēptōis n̄c passi/
 p̄ suā passionē. Dedit etiā seipm in cibum
 adspīiale refectionē: z tandē dat seipm in
 celeste p̄mū ad nr̄am glīficationē. Un̄
 cātāt eccl̄ia. Se nasces dedit sociū: con/
 uescē in eduliu: se moriēs in preciū: serē/
 gnās dat in p̄mū. O ilāmata charitas
 ieu ch̄i. O ardētissim⁹ amor: clemētissim⁹
 mi cordis sui. Supabūdante p̄fecto noī
 bis oīdit q̄ntū nos dilexit. Et q̄m istud
 est sacramētū amoris p̄terea institutū ē
 quādo amor ei⁹ bulliebat atq̄ fremebat.
 Iđo. xij. Cū dilexit̄ nos qđ erāt in mun/
 do: in fine dilexit eos. i. km̄ glo. maiora si/
 gna dlectōis ostendit.
 Quartū ē mysteriū admirāde signi/
 ficatois. Sacramētū dōpe dīfaz
 cre rei signū. quodlibet ei sacramē/
 tū inq̄ntū sacramētū: aliquā rē sc̄ra signi/
 ficat. Hoc aut̄ sacramētū tres h̄z significa/
 tōes p̄cellentes pura cor̄dis deuotōes et
 pius cōtemplandas.
 Prīma signiō remērativa.
 Scđa: ē significatio rep̄itatiua.
 Tertia: ē signiō p̄figuratiua.
**Prīma igitur est signi/
 ficatio remērativa sc̄ respectu rei pre/
 terite sc̄ oīm mysteriō p̄q. p nob̄ fecit de/
 in carne hūana sc̄ incarnatiōis: nativitat̄
 rē. sp̄aliter passiōis z mortis eius. p̄s.
 Mēt̄a facit mirabilū suoz misericordis
 z miseratoz dñs: scđa dedit timētū sc̄. Et
 qđ eb̄i passiō vēt̄ fuit sacrificiū dōc accē/
 ptissimū. Iđo. p̄p̄ hāc signiōz h̄z sac̄m dō/
 sacrificiū. Idcirco dñs ultimū h̄z sac̄m dō/
 Lu. xij. H̄z facite i meā cōmemoratiō. In
 ponit. i. Loy. xj. d. Quotētūq̄ māduca/
 bit̄ panē hūc calicē biber̄ mortē dñi an/
 nūcibit̄ donec veniat. s. ip̄e dñs ad iudic/
 iū. Consideratio affectiua h̄uī signiōis
 h̄z p̄cipue tres fruct⁹ dignissimos sive vī/
 lates i nob̄. Prīmo em̄ ē inflammatiua**